

புலம்பெயர் தமிழர் பண்பாடு தக்கவைப்பும் தாக்குரவும்

The cultural adaptation and Impact of Diaspora Tamil Community

முனைவர் தெ.வெற்றிச்செல்வன் | Dr. D. Vetrichelvan

அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

Dept.of Tamil Studies in Foreign Countries, Tamil University, Thanjavur

Mobile no: 97513 60388, E-mail: vetriapoet@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

தமிழ்ப் பண்பாடு என்பது ஒற்றைப் பண்பாடன்று. மேல் கீழ் எனும் வர்க்க / வருண முரண் கொண்ட அரசியல் பொருளாதாரப் பண்பாடு, கல்விப் பண்பாடு, கலை இலக்கியப் பண்பாடு, உணவுப் பண்பாடு, மருத்துவப் பண்பாடு, வணிகப் பண்பாடு, போன்ற பன்முகங்களையும் கொண்டது. பிறமொழி / இனப் பண்பாட்டு மோதல்களும் தாக்குரவுகளும் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் புதுமைகளைக் கொணர்வதோடு முரண்களையும் பண்பாட்டு அதிர்ச்சி, முறிவு இவற்றையும் உருவாக்கியுள்ளன. ஈழத்திலிருந்து இந்தியாவுக்கும் இந்தியாவிலிருந்தும் ஈழத்திலிருந்தும் மேற்கு உலகுக்கும் புலம்பெயர்ந்துள்ள தமிழர், ஒரே மொழிக் குழுமமாயினும் பண்பாட்டை எதிர்கொள்வதில் தக்கவைப்பதில் பாரதூரமான வேறுபாடு கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை இந்த ஆய்வு படம்பிடிக்கிறது.

Abstract :

Tamil culture is not monolithic. The political and economic culture of the upper and lower classes is also multifaceted, such as the culture of education, the culture of art and literature, the culture of food, the culture of medicine, the culture of business. Lingual / ethnical / racial cultural conflicts and aggressions have brought innovations in Tamil culture and created contradictions, cultural shock and breakdown. This study captures the fact that Tamils who have migrated from Sri Lanka to India and from India and Sri Lanka to the West have a profound difference in retaining culture in the face of a single language group.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): மீட்டுருவாக்கம், தாக்குரவு, புலம்பெயர் புனைவாக்கம், குடவோலைமுறை, Meetturuvaakkam, (reconstruct) thaakuravu (influence), pulampeyar punaivaakkam, (Diaspora fictions) kudavolai murai (voting system in chola tradition)

தமிழ்ப்பண்பாடு – ஒரு பொது முன்னோட்டம்

தமிழ்ப் பண்பாடு என்னும்போது, கல்விப் பண்பாடு, கலை இலக்கியப் பண்பாடு, உணவுப் பண்பாடு, மருத்துவப் பண்பாடு, வணிகப் பண்பாடு, அரசியல் பண்பாடு போன்ற பல உட்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடியும்.

கல்விப்பண்பாடு

கல்விப்பண்பாடு தொடக்ககாலத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் சமச்சீர் வாய்ந்ததாக இல்லை. பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்தார்களே ஒழிய, முழுவதும் பெண்கள் கல்வி கற்ற நிலை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. சங்ககாலத்தில் அகவன் மக்கள் மூலம் கற்கைச் செயல்பாடு நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிடும் தனிநாயக அடிகளார் ஆய்வில், அவ்வாறு நடைபெற்றமைக்கான வலுவான சான்றுகளின்மையால் அவரது ஆய்வு, கருதுகோளாகவே தங்கிவிடுகிறது. 'ஓதற்பிரிவு உயர்ந்தோர்க்கே' எனவாங்கு அந்தணர், அரசர் குடிப்

பிறந்தார்க்கே கல்வி வாய்ப்பிருந்ததைத் தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம் : 'ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன்' - 972 தமிழண்ணல் பக் 32) சுட்டுகிறது.

சமண பௌத்தத் தாக்கம் பெற்றிருந்த காலத்தில், **கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே பிச்சைபுகினும் கற்கை நன்றே** (வெற்றிவேற்கை : 35) எனச் சொல்லியிருப்பதன் மூலம், கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்பட்டுள்ளதோடு, **கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின் மேற்பால் அவன்கண் படுமே** (புறம்,183) என்று சொல்வதன் மூலம் கீழ்நிலையிலிருத்தப்பட்டோர் கல்விகற்றால் அதை மேலானதாகக் கருதும்போக்கு இருந்திருப்பதையும் காணமுடிகிறது.

பிற்காலத்தில், **ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்** (ஆறாம் திருமுறை-10) என்றெல்லாம் சைவ மடங்கள் வியாக்கியானங்களைச் செய்தபோதும், ஏராளமான சொத்துக்களைப் பெற்றிருந்தும் அனைவருக்குமான கல்விப்பணியை முன்னெடுக்கவில்லை. ஆனால், எளிய சமயங்களாகிய சமண பௌத்தச் சமயங்கள் பள்ளிகள் மூலமும், விகாரைகள் மூலமும் கல்விப்பணியை ஆற்றியிருப்பதைக் காண்கிறோம். கூடை முடைதல் போன்ற வாழ்க்கைக் கல்வியைக் கற்றுக்கொடுத்துள்ளதோடு சந்தைப்படுத்தி வாழ்வாதாரத்துக்கு உதவிதாக அறிகிறோம்.

பிற்காலத்தில், கீழ் மக்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தால் குற்றங்கள் எப்படிப் பெருகுமோ அப்படி அப்பெண்ணின் முலைகள் பருத்திருந்தன என்று உவமை கூறுமிடத்துக் கூட கல்விசார் அசமத்துவப் போக்கு காணப்படுகிறது.

கலை இலக்கியப் பண்பாடு

கலை இலக்கியப் பண்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, சங்கச்சூழலில் பாணரும், பொருநரும், கூத்தரும், விறலியும், புலவரும் அலைகுடிகளாகத் திரிந்து, ஆள்வோரைப் புகழ்ந்து வயிறு வளர்த்தல் என்பது, எதார்த்தமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மிகு வறுமையில் உழன்றதையும் பல பாடல்கள் பதிந்துள்ளன. எனினும் போர்க்காலங்களில் சமாதானத் தூதுவர்களாகவும், வரிவிதிப்பு குறித்து இடித்துரைத்துத் திருத்தும் அளவுக்குப் புலவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாக இருந்ததையும் அறிகிறோம்.

தமிழ்க்கலைப் பண்பாடு, தனித்த அடையாளங்களைக் கொண்டது. உடலின் ஒருபக்கம் அமைதிநிலையிலிருக்க, மீதிச் சரிபாதி உடலை மட்டும் பயன்படுத்தி ஆடும் சாக்கைக்கூத்தில் வல்ல மாதவி,(சிலம்பு) யாழில் தலைமுடி ஓட்டியிருந்தால் சுருதி விலகியதைத் தொலைவிலிருந்தே விமர்சித்த சீவகன் (சீவகசிந்தாமணி) என, நுண்மாண் நுழைபுலமிக்கத் திறனாய்வு மரபு மற்றும் கலைக்கண்ணோட்டம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை.

காலப்போக்கில் தமிழ்ச்சூழலில் வெகுமக்கள் கலைவடிவங்கள் தமிழிசை போல்வன, பின்தள்ளப்பட்டு, பரதநாட்டியம், கர்நாடகஇசை போன்றவை தமிழ்மக்கள் பண்பாடாகப் பரவலாக்கம் பெற்றதும், பிறகு பெரியார் போன்ற ஆளுமைகளின் இடைவிடாத போராட்டங்களினால் வழிபாடு, கல்வி, கலை இலக்கியம் போன்ற தளங்களில், மீட்டுருவாக்கப் பண்பாடாகவும், சமூக நீதிப் பண்பாடாகவும் மலர்ந்துள்ளதை நோக்கலாம்.

போர் / வணிகம் / அரசியல் பண்பாடு

உயர்ந்த பரணில் முதியோர், பெண்டிர், மாற்றுத் திறனாளிகள், அந்தணர் போன்றோருக்குப் பாதுகாப்பளித்துவிட்டு, ஊருக்கு வெளியே, பகலில்தான் போர் நடத்தவேண்டும் என்பது போர் சார்ந்த அரசியல் பண்பாடாக இருந்திருக்கிறது.

உள்ளாட்சித் தேர்தல் முறையில் அதாவது, குடவோலை முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படல் எனும் சோழர்கால அரசியல் பண்பாட்டையும் கவனிக்கிறோம். அதேசமயம் வேட்பாளர்கள் வரையறைக்கு உட்பட்டவர்களாகிறார்கள். உயர்குடிச்சிறப்பு, சொத்துடைமை, சமயப் பங்களிப்பு முதலியவற்றைக் கணக்கில் கொள்ளும் தகுதிப்பாடு என வரும்போது, சாமானிய மக்களுக்கு திரிசங்கு விளிம்புதான் நிலைக்களமாகி விடுகிறது.

காதல், வீரம், கொடை, கற்பு போன்ற பண்பாட்டுப் பொருண்மைகள் இலக்கிய அழகியலோடு படைக்கப்பட்டன. நிலத்தியல், சூழலியல் போன்ற அக்கறையோடும் திட்ட வட்டமான படைப்புக் கொள்கைகளோடும் வெளிப்போந்தன. கணவனோடு வாழும் பெண்கள், விருந்தோம்ப இயலும். காதலை, பெண் வரையறுக்கப்பட்ட நகுநயம் மறைத்தல், பொறிநுதல் வியர்த்தல் போன்ற உடல் மொழிகளோடு குறிப்பால் உணர்த்த வேண்டுமேயல்லாது, ஆணுக்கு முந்திக்கொண்டு காதலைப் புலப்படுத்தி விடக்கூடாது. எனினும் சாதி பார்த்தோ, ஐயர் வைத்தோ திருமணங்கள் நடைபெறவில்லை. இவை போன்ற பண்பாட்டுக் கூறுகள் வழக்கில் இருந்தன என்று அறியமுடிகிறது.

தமிழ்ச்சமூகம் மிகப்பழங்காலந்தொட்டே பருவக்காற்றின் போக்கினையும், பாய்மரக்கப்பல் எனும் தொல்லறிவினையும் பெற்றிருந்தால் கடல் வாணிகம் பரவலாக்கம் பெற்றிருந்தது. எனினும், **முந்நீர் வழக்கம் மகடுவோடிலை (தொல் - பொருள் - 980)** எனும் பண்பாட்டு வழக்கம் இருந்ததைப் பார்க்கிறோம். பிற இனக்கலப்பு தவிர்க்கப்பட இவ்வாறு வழக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். ஆரியப்பண்பாட்டின் தாக்குறவால்தான் இவ்வழக்கம் தமிழ்ச்சமூகத்தில் ஊடாடியது என்பார், தொ.பரமசிவன்.(அறியப்படாத தமிழகம்.)

பண்பாடும் அறிவியலும்

உணவுப் பண்பாடு மற்றும் மருத்துவப் பண்பாடு ஆகியன, தமிழ்ச்சூழலில், அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. பல நேரங்களில் உணவே மருந்தாக மருந்தே உணவாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சூடு சூட்டைத் தணிக்கும் ; முள்ளை முள்ளால் எடுக்க வேண்டும் எனும் வழமைகள் நிலவிய தமிழ்ச் சமூகத்திலிருந்து சீகன்பால்க் போன்றவர்கள் தமிழ்மருத்துவம் கற்று, சுவடி சேகரித்து ஜெர்மனிக்கு அனுப்பியதன் விளைவாகத் தாக்கம் பெற்ற காரணத்தாலேயே, ஒத்தது ஒத்ததைக் குணப்படுத்தும் எனும் ஓமியோபதி மருத்துவம் ஜெர்மனியிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கலாம் என்று கருத இடமிருக்கிறது.

காக்கைச்சோறு எனும் பண்பாடு, இடைக்காலத்தில் பித்ருக்கள் எனப்படும் முன்னோர்களுக்கானது என்ற கருத்து மாற்றம் வந்தாலும், ஆதிமனித வாழ்வில் உணவு விஷமுள்ளதா என சோதித்தறிய காக்கைகளுக்குக் கொடுத்துப் பார்த்துப் பின் மனிதர்கள் உண்ட வழக்காற்றிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்பதும் ஆய்வுக் கண்ணோட்டமாக இருக்கமுடியும் என்கிறார், அப்துல் ரகுமான். (காக்கைச்சோறு)

தமிழ் மருத்துவத்தில் காணாக்கடி என்பன போன்ற சிறப்புக்கூறுகள் உண்டு. அதாவது கொடூர விஷப்பாம்புகள் கடித்துவிட்டால் காணாக்கடி பச்சிலை கொடுத்து சுவைக்கச் செய்து, சுவைக்கேற்றவாறு கட்டுவிரியன், கண்ணாடிவிரியன், நல்லபாம்பு எனக்கண்டு சிகிச்சை அளித்தல் நவீன மருத்துவத்தில் கூடப் பார்க்க முடியாத புதுமை எனலாம்.

சுவைகூட்டல், நலமாக்கல், செரித்தல் போன்ற பல நிலைகளில் உணவுப் பண்பாடு அமைந்திருக்கிறது. பால் கொழுக்கட்டை போன்ற சுவைமிக்க உணவுப்பொருள் தயாரிப்பு முறையினை நவீன சமையல்கலை வல்லுநரும் வியக்கின்றனர். நரைதிரை மூப்பு நீங்க, வாழையிலையில் சாப்பிடும் முறையாகட்டும், தாம்பூலம் தரித்தலாகட்டும், மூலிகைகள் சார்ந்த மருத்துவ உணவுக் கண்ணோட்டமாகட்டும் எல்லாவற்றிலும் திருத்தமான ஒரு பார்வை தமிழ்ச்சூழலில் உண்டு. யோகப் பயிற்சிகள், உடற்பயிற்சிகள் காலங்களுக்கேற்ற

விளையாட்டுகள் சடுகுடு, சிலம்பம், பல்லாங்குழி போன்றவை முழுமையாக மனதையும் உடலையும் பண்படுத்தும் நோக்கிலானவை. இப்படியான பண்பாட்டு விழுமியங்கள் தாயகச் சூழலில் தொடர்ந்து பேணப்பட்டும், காலமாற்றங்களுக்கு ஏற்றவாறு தகவமைந்தும் வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

பண்பாடும் வழிபாடும்

நடுகல் வழிபாட்டில் தொடங்கிய தமிழ் வழிபாடு, வீரத்தை முதன்மைப்படுத்தியது. கோயில், கோ - (அரசன்) + இல் (உறைவிடம்-அரண்மனை) ஆண்டவன் என்ற சொற்கள், அரசன் தெய்வமாக்கப்பட்ட வரலாறாகவும் கொண்டு கூட்ட வாய்ப்பளிக்கின்றன.

பலிபீடம் என்பது காமம், குரோதம், வெகுளி இவற்றைப் பலிபீடத்தில் பலியிட்டுவிட்டு, மனதைத் தூய்மைப்படுத்திய பிறகே வழிபடச் செல்லல் என்ற பொருளில் இருந்து, சமண பௌத்தரைப் பலியிடும் இடம் எனும் சைவப்பண்பாடாக மாறியதையும் பார்க்கிறோம். இதைத் தொடர்ந்தே கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டளவில் பலியிடலிடத்தை தேங்காய் உடைத்தல் மூலம் போலச்செய்தல் வழக்காறாக்கியதைப் பார்க்கிறோம் (தொ.ப., பண்பாட்டு அசைவுகள்)

புலம்பெயர் இந்தியத் தமிழரும் தமிழ்ப் பண்பாடும்

வந்தாரை வாழவைக்கும் பண்பாடு கொண்டதாக புளகாங்கிதம் கொள்ளும் தமிழகத் தமிழ்ச் சூழலில் முதற்கட்டமாக இலங்கை அரசால் உழைப்பை உறிஞ்சிக்கொண்டு சக்கையாக அனுப்பப்பட்ட மலையகத் தமிழ் மக்கள் மீள்குடியேற்றம்பெற பட்டபாடுகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. கேரள இடுக்கி மாவட்டத்திலும், தமிழக வால்பாறையிலும் தங்களுக்கு அறிமுகமான தோட்டத்தொழில் நோக்கிப் படையெடுக்கவேண்டி அலைந்துழன்றனர். தொடக்கத்தில் இருப்பிடம் கல்வி, மருத்துவம், ஓட்டுரிமை, சுடுகாடு போன்ற வசதிகளுக்காகப் போராடவேண்டியிருந்தது. இனக்குழு நோக்கில் தமிழர்தான் என்றாலும் நிலைக்குடிகள் x தாயகம் திரும்பியோர் எனும் கோடு பிரிவுகளை உண்டாக்கி ஒரு விலகலை ஏற்படுத்தியது.

பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பியோர், தஞ்சாவூருக்கு வாழ்விடம் தேடி வந்தபோது, உள்ளூர் மக்கள் ஊர் எல்லைவரை விரட்டிச்சென்றதால், காடுமண்டிய விளார் ஊராட்சிக்குட்பட்ட பகுதியில் பர்மா காலனி அமைத்து நெடுங்காலம் போராடி நிலைகொண்டனர் என்கிறார் பர்மியத் தமிழ் ஆளுமை க.ம. தியாகராஜ் . (நேர்ப்பேச்சு, 20-07-2018) வடசென்னை வியாசர்பாடிப் பகுதியில் குடியேறியோர் வரலாறும் இத்தகையதே. சென்னை நகரின் பர்மா பண்பாடுகள் உருவாக்கமும் (பின்னர் பல ஊர்களிலும் இவை ஏற்படுத்தப்பட்டன.) தங்களை தக்கவைத்துக்கொள்ளும் நெருக்கடியினால் வம்படியான வணிகஉத்திகளைக் கையாளும் நிலையை உருவாக்கியதை இங்கு கருதிப்பார்க்க வேண்டும்.

மலையகத்திலிருந்து தாயகம் திரும்பியோர் சம்பல் போன்ற உணவுப் புழக்கத்தைப் பரவலாக்கியதுபோல கவுசா, அத்தோ (நூடுல்ஸ் வகை உணவுகள்), சீபியான் (மீனும் தக்காளியும் சேர்த்துச் செய்யப்படும் உணவு) நப்பி (ஒருவகை மீன்குழம்பு) இவற்றைப் பரவலாக்கினர். உணவுப்பண்பாட்டு மாற்றங்கள் போலவே, உடைப்பண்பாட்டிலும் நெஞ்சப்பகுதிவரை ஆண்களும் பெண்களும் கைலியை உடுத்துவது உள்ளிட்ட மாற்றங்களும் தமிழ்ப்பண்பாட்டில் இடம்பெற்றன. சாதியப்பண்பாட்டு இறுக்கமும் ஓரளவு நெகிழ்ந்த நிலையைப் பார்க்கமுடிகிறது.

பின்னர் அண்ணா காலத்தில் கிடைத்த ஆதரவுக்கான நன்றியுணர்ச்சியோடுதான் பர்மா காலனிகள் 'அண்ணாநகர்' என்று பெயர்பெற்றன என்கிறார், பர்மாவிலிருந்து தாயகம்

திரும்பியோர் வம்சாவளியைச்சேர்ந்த சுப்பையா ராசேந்திரன்.(நேர்ப்பேச்சு,15-09-2020) காலம் செல்லச்செல்ல, தாயகம் திரும்பியோர் வாழ்வில் போராட்டத்துக்கு மத்தியில் சிறிது மறுமலர்ச்சி உண்டாகியது.

புலம்பெயர் ஈழத் தமிழரும் தமிழ்ப் பண்பாடும்

அண்மைக்காலத்தில் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்துள்ள பலரும் எதிர்கொள்வது இங்குள்ள முகாம்களில் வேலைவாய்ப்பு, மாலை ஆறுமணிக்குள் முகாம் திரும்பவேண்டும் எனும் நெருக்கடி காரணமாக வேலை தேடுவதில் முட்டுப்பாடும் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை வாழ்வும் முகாமுக்கு வெளியே சந்தேகக்கண்கொண்டே பார்க்கப்படும் அவலமும், தமிழகச் சாதிச்சமூகப் பிரிவினைகளும், பாலியல் நெருக்கடிகளும் புடைசூழ வாழ்வை நெட்டித்தள்ளுகின்றன. போரின் மறுபக்கம் எனும் தன்வரலாறு, இதுகுறித்துப் பரக்கப்பேசுகிறது. (தொ.பத்திநாதன்,(2007) போரின் மறுபக்கம், காலச்சுவடு வெளியீடு,சென்னை) தன்னார்வத் தொண்டுநிறுவனங்களின் செயல்பாடு சார்ந்த விமர்சனங்களை ஏதிலி நாவலில் விஜிதரன் பதிவுசெய்கிறார். (விஜிதரன்.அ,(2019) ஏதிலி நாவல், சிந்தன் வெளியீடு,சென்னை)

மேற்குலகில் பல்வேறுநாடுகளில் ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்திருந்தாலும், உலகின் மிகப் பரந்துபட்ட சனநாயகமுள்ள நாடாகக் கருதப்படும் நாடு, கனடா என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு, நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் இருந்து அகதிகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களது இருப்புசார் இடர்ப்பாடுகள் நீங்கி வாழ வகைசெய்துள்ளது கனடா என்பது, குறிப்பிடத்தக்கது. மிக நீண்ட காலமாகவே, மிகச்சிறு அளவிலான இந்தியத் தமிழர் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, அரசுசார் பணிகள் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்து, வாழ்ந்துவரும் நாடு கனடா. எனினும், இன்றைக்கு ஈழத்தமிழரின் பாரிய புலம்பெயர்வுக்குப் பின், கனடாவில் தமிழர் குடித்தொகை கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளதோடு, தமிழ்ப்பண்பாடு சார் நிகழ்வுகள், கல்விப்புல நடவடிக்கைகள், கலை இலக்கியச் சந்திப்புக் கொண்டாட்டங்கள், சமூகஅரசியல்சார் முன்னெடுப்புகள் எனப்பல உட்கூறுகள் கொண்டிலங்குவதன் பின்புலத்தில், தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பரவலாக்கத்தைக் காண இயலும்.

தமிழ்ப்பண்பாடு இரண்டுவிதமாகப் பாவிக்கப்படுவதை இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஒன்று இந்தியத்தமிழர் பண்பாடு. மற்றது ஈழத்தமிழர் பண்பாடு. முன்னதில் சாதியம் இறுக்கமாகப் பற்றிப்பிடித்திருக்க, பின்னதில் நெகிழ்வுத்தன்மை இறுக்கம் தளர்ந்து கரைந்திருக்கிறது என்றே சொல்லப்படுகிறது. கலைசார் நடவடிக்கைகளில் இந்தியத் தமிழர் திரைப்படக் கலைஇரவுகள் (star nights) நடத்துவதும், சாதியைத் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டுப் பேணுகை எனப் புரிந்துகொள்வது, தீவிர கலைஇலக்கியச் செயல்பாடுள்ள ஈழத்தமிழரை எரிச்சலடையச் செய்கிறது. ஓரளவு வளப்பமான வாழ்வு வாழ்ந்துவரும் இந்தியத்தமிழர் அறிவு மற்றும் பண்பாட்டு நீர்த்துப்போதலினால் இத்தகைய நிலையிலிருக்க, தட்டுமுட்டுச்சாமான் கழுவிடும், இறைச்சிக்கூடங்கள், மலசலக்கூடங்கள் என, மிகக் கடினநிலைப் பணிகளில் கூடுதல்நேரம் உழைத்தும் வாயைக்கட்டி வயிற்றைக் கட்டியும் அரிதின் முயன்று கலை இலக்கிய அரங்குகள், அரசியல் கூடுகைகள், சமூக ஊடகங்கள் நடத்துதல் என ஈழ அகதித் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பேணுகை அமைகிறது.

இவ்விடத்தில், இத்தகு கோடுகிழித்துப் பார்க்கும்வகையில் அமைந்த முரணுக்குக் கனடாவில் இருந்து எழுதிவரும் ஈழக்கவி திருமாவளவனின் கவிதை வரிகளைப் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

பெற்றதார் பெறுவதார் உலகில்

காத்திருக்கிறோம்

விமான நிலைய முன்றிலில்

புதைகுழி பெருகும் தேசத்திலிருந்து
தப்பித்து வருகின்ற உறவுகளுக்காக
காத்திருந்த
அந்த விமான நிலைய முன்றிலில்
காத்திருக்கிறோம்

இந்திய தென்புல
சினிமா நட்சத்திரங்களுக்காக
சினிமா நட்சத்திரங்கள் வாயசைக்க
குரலெடுக்கும் குயில்களுக்காக
சினிமா நடிகைகளின் முலையழகில்
தமிழ்வடிக்கும் கவிகளுக்காக
காத்திருக்கிறோம்
மாலைகள்
மஞ்சள் பட்டுத்துண்டுகள்
பதாகை தூக்கிகள்
படப்பிடிப்பு தளவாடங்கள்
நேரடி ஒளிபரப்பு விண்ணர்கள்
கோஷமிட சிறுகும்பல் சகிதம்
காத்திருக்கிறோம்

கனவுலகிலிருந்து
இன்று காலை வந்திறங்கினான்
ஒருவன்

நாங்கள் கைகுலுக்கி
முத்து வைரம் என
வாழ்த்தொலித்து
உதட்டுமொழி கேட்டு
அதிசயித்து ஆர்ப்பரித்து
அடிகழுவி
வீழ்ந்து
அடிப்பாதம் பற்றி
ஆசிகேட்டு
பெற்றோம் பெரும்பேறு (திருமாவளவன், பனிவயல் உழவு)

என கனடாவிலிருந்து எழுதும் தமிழ்க்கவியின் குரலில் இழைந்தோடும் துயரமும், நையாண்டித் தொனியும் இந்தியத் தமிழரின் பண்பாட்டு ஒழுகலைப் படம்பிடிக்கிறது.

புலம்பெயர் நாடுகளில் பண்பாடு - சடங்கும் வழக்காரும்

அதேவேளை ஈழத்தமிழரின், பூப்பு நீராட்டுச் சடங்கு போன்றவை புலம்பெயர் நாடுகளில் தீவிரமாகப் பின்பற்றப்படுவதை அ. முத்துலிங்கம் தன் கதை வழியே விமர்சிக்கிறார். நவீனப் பெண்ணியச்சிந்தனைகள் காத்திரமாகப் பரவியுள்ள புலம்பெயர்நாடுகளில் ஒரு பெண் பூப்பெய்துதல் என்னும் இயல்பானநிகழ்வை சடங்காக்கிக் கொண்டாடுவதென்பதை அநாகரிகமாகப் பார்ப்பதும் விமர்சிப்பதுமான சூழலில், தமிழ்ப்பெண்கள் பூப்புநீராட்டு மறுத்து மாடியிலிருந்து குதித்து தற்கொலை செய்துகொண்ட செய்திகள் புலம்பெயர் நாடுகளில் வெளிவந்துள்ளன. இதுகுறித்தே முத்துலிங்கம் கதை, பகடியாக, பிற பண்பாட்டுத்

தாக்கம் காரணமாக கெட்டிதட்டிப் போன பழம்பண்பாடுகள் பொலபொலவென உதிர்ந்துவரும் ; கால மாற்றங்களுக்கு ஆளாகும் பண்பாட்டு மாற்றத்தை மொழிகிறார்.

அவரது, 'அமெரிக்கக்காரி' கதையும் மேற்குலக அதிநாகரிகப் பண்பாட்டோடு பொருந்த முடியாமல் தவிக்கும் ஒரு பெண்ணின் மனவுலகைச் சித்திரிக்கிறது. வயதொத்த இளைஞர்களோடு பழகுவதில் ஈழத்து அப்பழக்கற்ற இளம் பெண்ணொருத்தி நவீன மேற்குலகப் பெண்கள் போல கைப்பையில் கருத்தடை உறை போன்ற சாதனங்களோடு முன்னெச்சரிக்கையோடு செல்லாமல் மாட்டிக்கொண்டு தவித்து புடித்தாலும் புளியங்கொம்பாய்ப் புடிக்காமல் சோனகிரிகளைக் கட்டிக் கொண்டு தவிக்கும் தன்னைப்போல அல்லாது எதிர்காலத்தில் தனதுமகளாவது விழிப்புணர்வோடு இருக்க விழையும் வகையிலமைந்த கதை.

குழுமோதல்கள், தீவிரவாத எதிர்கொள்ளல்களுக்கும் தமிழ்ப்பண்பாடு முகம்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 'ராகு காலம்' என்றொரு கதையில் மாரியோ என்பவன் தமிழர் ஒருவரிடம் வேலைக்குச் சேர்த்துபெற்ற அனுபவம் பகடியாக விரிகிறது. தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய கேள்விகளைச் சரமாரியாகக் கேட்கிறான். உதாரணமாக நெற்றியில் ஒன்று உச்சியில் ஒன்றுமாக அந்த அம்மா என் பொட்டுவைத்துக்கொள்கிறாள்? அவரது மகள் ஏன் ஒரேயொரு பொட்டு வைத்துக்கொள்கிறாள்? ராகுகாலம் என்றாள் என்ன? இப்படி... விளக்கிச் சொல்ல அரும்பாடு படுகிறார் கதாசிரியர். அவன் மெல்ல மாறுகிறான். மாமிசம் சாப்பிடுவதை விட்டுவிடுகிறான். இட்லி சாம்பார் தோசைக்கு அடிமையாகிறான். சிவராத்திரி கந்த சஷ்டி பற்றியெல்லாம் தீவிரமாக சிந்திக்க ஆரம்பித்தான் என நீட்சிபெறும் கதை கடைசியில் ஒரு நாள் கதாசிரியர் அவனை ஐசுரிமில் கடையில் சந்தித்து அதிர்வதோடு முடிகிறது. ஆறுமாதமாக வேலை தேடுவதாகச் சொல்கிறாயே, போகச்சொன்ன வேலை என்னவாயிற்று என்கிறார். மாரியோ சொல்கிறான்; நேர்முகத்தேர்வுக்கு புதன்கிழமை பன்னிரண்டு மணிக்குச் சரியான ராகுகாலமில்லையா? என்கிறான் மாரியோ, பிற பண்பாட்டுக் காரர்களை நம்பண்பாடு எப்படித் தொற்றிக்கொண்டு அலைக்கழிக்கிறது என்கிற சிந்தனையை விதைக்கிறது கதை. மாடு மருந்தை வைத்தியனுக்கு எதிர்த்து ஊதியதைப் போல என்பார்களே அப்படியான கதை.

புலம்பெயர் நாடுகளில் பண்பாடு - உணவும் பால் உணர்வும்

இன்னொருபுறம் அரிசிச்சோறு, களி, இட்டளி, புட்டு மீன், கருவாடு, உப்புக்கண்டம், ஊறுகாய் எனும் மரபார்ந்த உணவுப் பண்பாடு புலம்பெயர் சூழலில் பீசா, பர்கர், பரோட்டா, பிராய்லர், நூடுல்சு இப்படி நச்சுணவாக மாற்றம் பெற்றிருக்கின்றன.

கீழைத் தேய மூடுண்ட பண்பாட்டு வழமைகளிலிருந்து, மேலைத்தேய திறந்த பாலியல் பண்பாடு புலம்பெயர் தமிழரைத் தாக்குவதைப் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. ஓரினச்சேர்க்கை, வாடகைத்தாய் போன்ற வழமைகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வந்து மோதுகின்றன. மொழி அறியாச்சூழலில் வெளியில் இயல்பாகப் பயணிக்கவோ உரையாடவோ முடியாத மொழி வழித்தனிமை முதியவர்களை ஆட்கொள்ளுகிறது. பண்பாட்டு முறிவுகள் தரும் அதிர்ச்சிகளால் உளவளசிக்கிச்சை எடுத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு உடல் மன இடர்ப்பாடுகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருப்பதுவும் பேரவலம்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் பண்பாடு - அடையாள அரசியலும் நிறுவெறியும்

ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் பிரிட்டனிலிருந்து எழுதியுள்ள 'எய்தவர் யார்?' எனும் கதையில் மேற்குலக நிறவாதப் பண்பாடு தமிழர் உள்ளிட்ட பிற பண்பாட்டினர் மீது எவ்வளவு வன்மத்தைச் செலுத்துகிறது என்பதைப் பேசுகிறது. வெள்ளைக்காரக்குழந்தைக்கு

உடல் நலமில்லை என வரவழைக்கப்படும் டாக்டர் கதிர்காமநாதன் மின்தூக்கியில் வந்துகொண்டிருக்க, அதே மின் தூக்கியில் ஏறி குடிபோதையில் யாருடைய குழந்தையைப் பார்க்கப்போகிறாரோ அக்குழந்தையின் தந்தையே கருப்பர்களெல்லாம் படித்து டாக்டராகி நம்நாட்டில் வேலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள் என ஆத்திரம் கொண்டு டாக்டரைக் தாக்கிவிடுகிறார்கள். மூர்ச்சையாகிக் கிடக்கும் டாக்டரைப் பார்க்க வேண்டும் இன்னொரு டாக்டர் என்று முடிகிறது கதை. தமிழரும் கருப்பராகப் பார்க்கப்படும் மேற்குலகப் பார்வை தமிழ்ச்சமுக்கத்துக்குக் கூடுதலான அடையாளச்சிக்கலையும் வழங்குகிறது.

ஜெர்மனியிலும் நிறவெறி தலைதூக்கிய வாழ்வியலை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் எதிர் கொள்ளப் போராடிவருவதைக் குறிப்பிடவேண்டியதிருக்கிறது. தமிழர்களை Block என விளிப்பது, கறுப்பர்களை அழித்தால்தான் புனிதமுறும்பூமி எனக்கொக்கரிப்பது, கேளிக்கைபோல தமிழ் அதிகளைத் தண்டவாளத்தில் படுக்கவைத்து கால்களின்மீது ரயிலை ஏற்றி மதுவெறியில் கூத்தாடுவது (தூண்டில்-சிறிதழ், ஜெர்மனி) என நிகழ்வுகளை அறிந்து அதிர்வுறுகிறோம். கள்ளத்தோணிகள், Gitans (குறவர்கள்) பொருளாதார அகதிகள் எனவும் அவர்களது அடையாள விளியில் அல்லற்படுவது பதிவுகளில் இடம்பெறக் காண்கிறோம். இன்னொரு புறம், தமிழர்களே வெள்ளையரைப் போல கருப்பினத்தவரை அசுயையாக, கறுவல்கள் என விளித்து ஒதுக்கும் / ஒதுங்கும் மனப்பான்மையோடிருப்பதும் வ.ந.கிரிதரனின் 'அமெரிக்கா' சிறுகதையினூடாகப் பார்க்க முடிகிறது.(அமெரிக்கா, ஸ்னேகா வெளியீடு, சென்னை)

கவிஞரும் விமர்சகருமான சி. சிவசேகரம் கருத்தும் நோக்கத்தக்கது. புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் மத்தியில் தமது அடையாளத்தைப் பேணும் தேவை மிகவும் உணரப்படுகிறது. இந்த அடையாளம் என்பது பற்றிய தெளிவு குறைவாகவே உள்ளது. எனவே மொழி கலைகள் பண்பாடு என்ற விதமாகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மீது சுமர்த்தப்படுகிறது. தமிழ்மொழியை ஒரு சடங்கு சம்பிரதாயமாகவே கருதிப் பயன்படுத்துகிற வசதிபடைத்த புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தமது சுய அடையாளமாக எதைக்கொள்கிறார்களோ தெரியாது, ஆயினும் அவர்களைச் சூழவுள்ள சமுதாயத்திற்குத் தமிழ்க்கலைகள் என்றபேரில் பரதநாட்டியமும் கர்நாடக இசையும் காண்பிக்கப் படுகின்றன. குழந்தைகள் அவற்றைக் கற்குமாறு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். பெருஞ்செலவில் அரங்கேற்றங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இன்னொருபுறம் கோவில்களின் எண்ணிக்கை பெருகி வருகின்றது. இக்கோவில்களில் வியாபாரநோக்கமுடையவர்கள் மிகவும் பெருளீட்டமுடிகிறது. காவியாடைக் கனவான்களை வழிபடும் வழக்கமும் அதிகரித்துவருகிறது. இவ்வாறு பெருங்கதையாடலில் போலிப் பண்பாட்டுப் பரவலாக்கத்தின் மூலம் மரபான தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கலைகள் அவைதீக வழிபாடு போல்வன கரைத்தழிக்கப்படுவதைக் கவலையோடு நோக்குகிறார். தமிழரது சமுதாயத்திலிருந்து தோன்றி வளர்ந்த மக்கள் கலைகளை நிராகரித்து மக்களிடம் இருந்து அந்நியப்பட்ட இசையையும், நடனத்தையும் தமிழரது கலைகள் என்று கொண்டாடுவதில் அர்த்தமில்லை என்று நீள்கிறது, அவரது விமர்சனம்.

கனடாத் தமிழரும் கனவுகளும் எனும் தலைப்பிலான குமார்மூர்த்தியின் கட்டுரை, பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் சிக்கல்களையும் பேசுகிறது. தமிழராகத் திரளாமல் ஊர்ச்சங்கங்கள், அமைப்புகள், கோவில்கள் என குறுங்குழுவாதப் போக்குகள் தலையெடுப்பதால், இளம் தலைமுறையினர் தங்கள் உறவுகளையே அடையாளம் காணமுடியாத நிலைக்கு பிளவுகள் உருவாக வாய்ப்புகள் உண்டு. இந்த நாட்டில் ஒருவரை அல்லது ஒரு சமுக்கத்தை நம்பி மற்றவர்கள் வாழவேண்டிய நிலை இல்லாதபடியால் ஒவ்வொருவரும் தீவாக மாறி, தங்கள் அடையாளத்தைத் தொலைத்துவிடும் அபாயம் அதிகமாக உள்ளது எனச் சித்திரிக்கிறது.

மேற்குலக நாடுகளில், குளிர்குறைந்த நாடுகளில் வதிவதை விடுத்து உறைபனிப் பிரதேசங்களில் குடிபெயர்வது முரண்நகையாக இருந்தாலும் ஆங்கிலமொழி பேசப்படும் சூழலின் இதம் கருதியே அவ்வாறான பெயர்வுகள் நிகழ்வுறுகின்றன என அறியமுடிகிறது.

நிறைவுரை

தொடர்ந்து, தமிழ்ப்பண்பாட்டு நெகிழ்வு, மீட்டுருவாக்கம், பிற பண்பாட்டு மோதல்கள் இவை குறித்து தமிழ் அறிவரங்குகளில் விவாதிக்கப்பட்டு வருவதையும் அறிகிறோம்.வேட்டி,புடைவை எனும்புற அடையாளங்கள்மட்டுமன்றி 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' கற்பு'போன்றபாலுறவுசார்ந்தமதிப்பீடுகள் மாற்றங்கள்,மொழி புழங்குவெளியில் கடன்சொற்கள்பெருக்கம்,இளம் தலைமுறையோரிடம் மொழித் தக்கவைப்பு, கல்வி / வேலைவாய்ப்புசார் எதிர்பார்ப்புகள் என விரிந்த தளத்தில் தமிழ்ப்பண்பாட்டுப் பேணுகையை பிற பண்பாட்டுத் தாக்குறவைக் காணவேண்டியதிருக்கிறது. இவ்வாறாக, பல செய்திக் கட்டுரைகள், புலம்பெயர் புனைவாக்கங்கள், நிகழ்வுகள், ஆய்வுகள் மூலமாகப் புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழர்ப் பண்பாட்டுப் பரவலாக்கமும் பிற பண்பாடுகளின் தாக்குறவும் போராட்டங்களும் துலக்கமாகப் புலனாகின்றது என்பதோடு, விரிவான ஆய்வுக்குரியதாகவும் இருக்கிறது என உறுதிபடக் கூறலாம்.

உசாத்துணை:

- Abdhul Rahman (2014), காக்கைச்சோறு, Kaakai choru , சென்னை : யுனிவர்ஷல் பப்ளிஷிங்.
- Kanaiyaazhi, (2000-December), கனடாச்சிறப்பிதழ், Canada Special issue, சென்னை: கணையாழி படைப்பகம்.
- Girtharan.V.N, (2002) America, சென்னை: ஸ்னேகா வெளியீடு.
- Kumar murthy,(1991 November) கனடாத் தமிழரும் கனவுகளும், Canada Tamils and their Dreams காலம் இதழ் , கனடா .
- Thiyagaraj.K.M (20-07-2018) Interview (personal), Burma colony -Anna Nagar, Thanjavur.
- Thirumavalavan, (2000) பனிவயல் உழவு, plowing on Snow land, பிரான்சு: எக்ஸில் வெளியீடு.
- Pathinathan.Tho, (2007) போரின் மறுபக்கம்,The otherside of the war, சென்னை : காலச்சுவடு வெளியீடு.
- Muthulingam.A, (2003) ராகுகாலம், Raagu kalam வலைத்தமிழ்.காம்
- Muthulingam.A, (2009) அமெரிக்கக்காரி, The American lady, சென்னை : காலச்சுவடு.
- Vijitharan, A.J (2019) ஏதிலி நாவல், Refugee Novel , சென்னை : சிந்தன் வெளியீடு.
- Subaiyah Rajendran (Interview - personal,15-09-2020) Burma colony -Anna Nagar,Thanjavur.